20/08/2020

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟΥ: 46 χρόνια μετοικεσίας

/ Γνώμες

Της Ζήνας Λυσάνδρου, Δημάρχου Λευκονοίκου

Κάθε φορά που σκέφτομαι πόσα χρόνια είμαστε στην προσφυγιά, συνειρμικά μου έρχεται στο μυαλό ο ψαλμός του προφητάνακτα Δαβίδ, τον οποίο συχνά μας θύμιζε ο αγαπημένος μας φιλόλογος και ακούραστος εργάτης για την ιστορία και τον πολιτισμό του Λευκονοίκου μας, ο π. Κυριάκος Ρήγας, που για πάρα πολλά χρόνια εξέδιδε το περιοδικό «Το Λευκόνοικο», και για άλλη μια φορά τον ευγνωμονούμε, όπως και την αγαπημένη μας κ. Αντρούλα Πασχαλίδου που πήρε από τον π. Κ. Ρήγα τη σκυτάλη και συνέχισε την έκδοσή του.

«ἐὰνἐπιλάθωμαί σου, ʽΙερουσαλήμ, ἐπιλησθείηἡδεξιά μου· κολληθείηἡγλῶσσά μου τῷλάρυγγί μου, ἐὰνμή σου μνησθῶ» (136ος ψαλμός).

Πιστοί κι εμείς στον λόγο του Δαβίδ δεν είναι δυνατόν να μη θυμόμαστε τη γη των προγόνων μας, τη γενέθλια γη μας, εκεί που αφήσαμε τα καλύτερά μας χρόνια. Εκεί που είναι οι παιδικές και εφηβικές μας θύμησες!

Και πάλι μας θυμίζει ο Δαβίδ: «πῶςᾄσωμεντὴνᾠδὴνΚυρίουἐπὶγῆςἀλλοτρίας;».

46 χρόνια προσφυγιάς! Επί γης αλλοτρίας!

Εμείς, πιστοί στις ρήσεις των προγόνων μας, επιμένουμε στην επιστροφή στον τόπο που μας γέννησε. Και όπως συχνά μας επαναλάμβανε ο μακαριστός Δήμαρχος της Αμμοχώστου, Αλέξης Γαλανός, «δεν είμαστε σωματεία συντήρησης μνήμης», αλλά στόχος μας είναι να επιστρέψουμε πίσω, εκεί που ανήκουμε, εκεί που είναι οι τάφοι των προγόνων μας και οι αλειτούργητες εκκλησιές μας, τα σχολεία μας, οι περιουσίες μας, τα πατρικά μας σπίτια! Εκεί που είναι οι μνήμες μας! Και αυτές δεν μπορεί να μας τις πάρει κανένας! Είναι κατάδικές μας!

Εκεί στη γη του Λευκονοίκου μας είναι θαμμένοι οι ήρωές μας, αλλά και εκεί λαχταρούν να ταφούν και οι υπόλοιποι ήρωές μας που σήμερα είναι ενταφιασμένοι στην ελεύθερη Κύπρο. Μόνο τότε θα αναπαυτεί η ψυχή τους, γιατί «είναι γλυκύς ο θάνατος, μόνο όταν κοιμώμεθα εις την πατρίδα».

Δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε με τα τετελεσμένα της εισβολής και της κατοχής! Το απαιτούν τα ηρωικά παλληκάρια μας που έδωσαν τη ζωή τους για τούτο το πέτρινο καράβι που λέγεται Κύπρος! Το απαιτούν οι αγνοούμενοί μας, το απαιτούν όλοι οι πρόγονοί μας, αυτοί που πέρασαν, αλλά και αυτοί που θα’ρθουν, οι αγέννητοι!

Αυτό επιτάσσει το δίκαιο, τα ανθρώπινα δικαιώματα! Η αποκατάσταση της ηθικής τάξης!

«Νήσος τις έστιν!»